

ZAKON

O RATIFIKACIJI BEČKE KONVENCIJE O GRAĐANSKOJ ODGOVORNOSTI ZA NUKLEARNE ŠTETE

("SI. list SFRJ - Međunarodni ugovori", br. 5/77)

ČLAN 1

Ratifikuje se Bečka konvencija o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete, donesena 21. maja 1963. godine u Beču, u originalu na engleskom, španskom, ruskom i francuskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

BEČKA KONVENCIJA O GRAĐANSKOJ ODGOVORNOSTI ZA NUKLEARNE ŠTETE *)

Beč, 21. maja 1963. godine

Strane ugovornice,

uviđajući da je poželjno utvrditi neke minimalne standarde za obezbeđenje finansijske zaštite od šteta koje nastaju usled određenih vidova korišćenja nuklearne energije u miroljubive svrhe,

smatrajući da će konvencija o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete isto tako doprineti razvoju prijateljskih odnosa između zemalja, bez obzira na razlike u ustavnom i društvenom poretku,

odlučile su da u tu svrhu zaključe konvenciju i sporazumele su se o sledećem:

*) Pripremni radovi, videti pravnu zbirku br. 2. koja sadrži Zvanične dokumente Međunarodne konferencije o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete koju je održala Međunarodna agencija za atomsku energiju u Beču od 29. aprila do 19. maja 1963. godine (Beč 1964. godine). Videti takođe Izveštaj Stalnog komiteta o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete koji se odnosi na prvi krug njegovih sastanaka (dokument Međunarodne agencije za atomsku energiju br. CN-12/SC/9 od 27. avgusta 1964. godine).

Član I

1. Za svrhe ove konvencije:

(a) "Lice" označava fizičko lice, partnerstvo, svako lice privatnog ili javnopravnog karaktera bez obzira da li ima svojstvo pravnog lica, svaku međunarodnu organizaciju koja ima svojstvo pravnog lica na osnovu zakonodavstva države u kojoj se nalazi postrojenje i svaku državu ili njene političke jedinice,

(b) "Državljanin strane ugovornice" označava stranu ugovornicu ili njenu političku jedinicu, partnerstvo, svako lice privatnog ili javnopravnog karaktera bez obzira da li ima svojstvo pravnog lica, kao i svaku ustanovu javnog ili privatnog prava bez svojstva pravnog lica koja ima sedište na teritoriji jedne strane ugovornice,

(c) "Korisnik" u odnosu na određeno nuklearno postrojenje označava lice koje je država u kojoj se nalazi nuklearno postrojenje odredila ili priznala za korisnika takvog postrojenja,

(d) "Država u kojoj se nalazi postrojenje" označava, u odnosu na određeno nuklearno postrojenje, stranu ugovornicu na čijoj se teritoriji to postrojenje nalazi ili, ako se ono nalazi van teritorije bilo koje države, stranu ugovornicu koja koristi takvo postrojenje ili na osnovu čijeg se ovlašćenja ono koristi,

(e) "Zakoni nadležnog suda" označavaju zakone suda koji ima sudsku nadležnost na osnovu ove konvencije, uključujući odredbe koje se odnose na sukob zakona,

(f) "Nuklearno gorivo" označava materijal sposoban da proizvodi energiju samoodržavajućom lančanom reakcijom nuklearne fisije,

(g) "Radioaktivni proizvodi ili otpaci" označavaju radioaktivni materijal dobijen u procesu proizvodnje ili korišćenja nuklearnog goriva ili svaki materijal koji je postao radioaktivan zbog toga što je bio izložen zračenju emitovanom u toku tog procesa, isključujući radioizotope koji su nastali u završnoj fazi proizvodnje i koji se mogu koristiti u naučne, medicinske, poljoprivredne, trgovačke ili industrijske svrhe,

(h) "Nuklearni materijal" označava:

(i) nuklearno gorivo, isključujući prirodni ili osiromašeni uranijum, koje je sposobno da proizvodi energiju samoodržavajućom lančanom reakcijom nuklearne fisije van nuklearnog reaktora, samostalno ili u vezi s nekim drugim materijalom,

(ii) radioaktivne proizvode ili otpatke,

(i) "Nuklearni reaktor" označava postrojenje koje sadrži nuklearno gorivo raspoređeno tako da u njemu može nastati lančana reakcija nuklearne fisije bez dodatnog izvora neutrona,

(j) "Nuklearno postrojenje" označava:

(i) svaki nuklearni reaktor, osim reaktora kojim su opremljena pomorska ili vazдушna prevozna sredstva i koji služe kao izvor energije za pogon ili za ma koju drugu svrhu,

(ii) svaku fabriku koja koristi nuklearno gorivo za proizvodnju nuklearnog materijala, kao i svaku fabriku za obradu nuklearnog materijala, uključujući i fabrike za preradu ozračenog nuklearnog goriva,

(iii) svako mesto na kome je nuklearni materijal uskladišten, osim uskladištenja takvog materijala tokom prevoza, pod uslovom da država u kojoj se nalazi postrojenje može odlučiti da se nekoliko nuklearnih postrojenja jednog korisnika, koja se nalaze na istom prostoru, smatraju kao jedno nuklearno postrojenje,

(k) "Nuklearna šteta" označava:

(i) smrt, telesnu povredu, gubitak ili oštećenje dobara, koji nastanu ili su posledica radioaktivnih svojstava ili kombinacije tih svojstava s otrovnim, eksplozivnim ili drugim opasnim svojstvima nuklearnog goriva ili radioaktivnih proizvoda ili otpadaka koji se nalaze u jednom nuklearnom postrojenju, kao i nuklearnog materijala koji dolazi iz nuklearnog postrojenja, koji je u njemu proizveden ili se u njega šalje,

(ii) svaki drugi gubitak ili štetu koja nastane na taj način ili koja iz toga proistekne kada i u obimu u kojem je to predviđeno zakonodavstvom nadležnog suda,

(iii) smrt, telesnu povredu, gubitak ili oštećenje dobara, koji nastanu ili su posledica drugog jonizujućeg zračenja koje potiče od nekog drugog izvora zračenja u nuklearnom postrojenju, ako je propisima države u kojoj se nalazi postrojenje tako predviđeno,

(l) "Nuklearni udes" označava događaj ili niz događaja istog porekla, koji prouzrokuju nuklearnu štetu.

2. Država u kojoj se nalazi postrojenje može, pod uslovom da je rizik od toga neznatan, izuzeti male količine nuklearnog materijala od primene ove konvencije, pod rezervom da:

(a) maksimalne granice za izuzimanje takvih količina utvrdi Savet guvernera Međunarodne agencije za atomsku energiju,

(b) svako izuzimanje od strane države u kojoj se nalazi postojanje bude u okviru tako utvrđenih granica.

Savet guvernera će povremeno preispitati te maksimalne granice.

Član II

1. Korisnik nuklearnog postrojenja odgovara za nuklearnu štetu ako se dokaže da je šteta prouzrokovana nuklearnim udesom:

(a) u njegovom nuklearnom postrojenju,

(b) u vezi s nuklearnim materijalom koji dolazi iz njegovog nuklearnog postrojenja ili je u njemu proizveden, i koji je nastao:

(i) pre nego što je korisnik nekog drugog nuklearnog postrojenja preuzeo odgovornost na osnovu izričitih uslova pismenog ugovora za nuklearne udese prouzrokovane tim nuklearnim materijalom,

(ii) u nedostatku takvih izričitih uslova u ugovoru, pre nego što korisnik drugog nuklearnog postrojenja preuzme nuklearni materijal,

(iii) kada je nuklearni materijal namenjen za upotrebu u nuklearnom reaktoru kojim je opremljeno prevozna sredstvo i koji služi kao izvor energije bilo za pogon bilo za druge svrhe, a pre nego što je lice propisno ovlašćeno za korišćenje takvog reaktora

preuzelo nuklearni materijal,

(iv) kada je nuklearni materijal bio upućen licu na teritoriji države koja nije strana ugovornica, sve dok se ne istovari s prevoznog sredstva kojim je dopremljen na teritoriju te države koja nije strana ugovornica,

(c) u vezi s nuklearnim materijalom koji je poslat u njegovo nuklearno postrojenje i koji je nastao:

(i) pošto je od korisnika drugog nuklearnog postrojenja preuzeo odgovornost za nuklearne udeses u vezi s nuklearnim materijalom, na osnovu izričitih uslova pismenog ugovora,

(ii) u nedostatku takvih izričitih uslova, pošto je preuzeo taj nuklearni materijal,

(iii) pošto je preuzeo nuklearni materijal od lica koje koristi nuklearni reaktor kao izvor energije kojim je opremljeno prevozno sredstvo, bilo za pogon ili za druge svrhe,

(iv) kada je lice sa teritorije države koja nije strana ugovornica uputilo nuklearni materijal uz pismeni pristanak korisnika, ali tek posle ugovora na prevozno sredstvo kojim će biti izvezen sa teritorije te države, pod uslovom da se odredba tačke (a) ovog stava ne primenjuje kad je nuklearna šteta prouzrokovana nuklearnim udesom koji je nastao u nuklearnom postrojenju u vezi s nuklearnim materijalom koji je tamo uskladišten za vreme prevoza, ukoliko korisnik nekog drugog nuklearnog postrojenja ili drugo lice ne snose isključivu odgovornost na osnovu odredaba tač. (b) i (c) ovog stava.

2. Država u kojoj se nalazi postrojenje može, u skladu s posebno utvrđenim uslovima u svom zakonodavstvu, predvideti da prevoznik nuklearnog materijala ili lice koje rukuje radioaktivnim otpacima može, na svoj zahtev i uz pristanak odnosnog korisnika, stupiti na njegovo mesto kao korisnik i biti određeno ili priznato kao korisnik u odnosu na takav nuklearni materijal ili radioaktivne otpatke. U tom slučaju takav prevoznik ili takvo lice smatraju se za svrhe ove konvencije kao korisnik nuklearnog postrojenja na teritoriji te države.

3. (a) Kad za nuklearnu štetu odgovara više korisnika i kad se ne može sa sigurnošću utvrditi koji deo štete treba pripisati svakome od njih, korisnici će solidarno snositi odgovornost,

(b) Kad nuklearni udes nastane za vreme prevoza nuklearnog materijala na istom prevoznom sredstvu, ili, u slučaju uskladištenja za vreme prevoza, unutar istog nuklearnog postrojenja, i prouzrokuje nuklearnu štetu za koju odgovara više korisnika, ukupna zajednička odgovornost ne može biti veća od iznosa koji se primenjuje na svakoga od njih u skladu sa članom V ove konvencije,

(c) Ni u jednom od slučajeva navedenih u tač. (a) i (b) ovog stava odgovornost svakog pojedinog korisnika ne može biti veća od iznosa koji se na njega primenjuje u skladu sa članom V ove konvencije.

4. Pod rezervom odredaba stava 3. ovog člana, kad više nuklearnih postrojenja istog nuklearnog korisnika učestvuje u istom nuklearnom udesu, korisnik odgovara za svako od tih nuklearnih postrojenja do visine iznosa koji se na njega primenjuje u skladu sa članom V ove konvencije.

5. Ukoliko u ovoj konvenciji nije drukčije predviđeno, za nuklearnu štetu ne odgovara nijedno drugo lice osim korisnika. Međutim, ova odredba ne utiče na primenu međunarodnih konvencija o prevozu koje su na snazi ili su otvorene za potpisivanje, ratifikaciju ili pristupanje na dan kad se ova konvencija otvori za potpisivanje.

6. Nijedno lice ne odgovara za gubitak ili štetu koja, shodno članu I stav 1. tačka (k) ove konvencije nije nuklearna šteta, a koja bi to mogla da bude kad bi se primenila tačka (k) pod (ii) stava 1. člana I ove konvencije.

7. Dopuštena je neposredna tužba protiv lica koje daje finansijsku garanciju u skladu sa članom VII ove konvencije, ukoliko je to predviđeno zakonima koje primenjuje nadležni sud.

Član III

Korisnik koji je odgovoran u skladu sa ovom konvencijom dužan je da prevozniku da potvrdu koju je izdao osiguravač ili drugo lice koje pruža finansijsku garanciju, ili koja je izdata u njihovo ime u skladu sa članom VII ove konvencije. Potvrda treba da sadrži ime i adresu korisnika, iznos, vrstu i trajanje garancije. Lice koje je izdalo potvrdu ili u čije ime je izdata, ne može pobijati navode koje ona sadrži. Potvrda, takođe, treba da sadrži opis nuklearnog materijala na koji se primenjuje garancija, kao i izjavu nadležnog organa države u kojoj se nalazi postrojenje o tome da je naznačeno lice korisnik u smislu ove konvencije.

Član IV

1. Na osnovu ove konvencije korisnik snosi objektivnu odgovornost za nuklearnu štetu.

2. Ako korisnik dokaže da je nuklearna šteta u celini ili delimično prouzrokovana grubim nehatom lica koje je pretrpelo štetu ili usled toga što je to lice preduzelo ili propustilo da preduzme neku radnju u nameni da pričinu štetu, sud može, ako je to predviđeno zakonima koje on primenjuje, korisnika u celini ili delimično osloboditi njegove obaveze da nadoknadi štetu koju je takvo lice pretrpelo.

3. (a) Korisnik ne snosi odgovornost u smislu ove konvencije za nuklearnu štetu prouzrokovanu nuklearnim udesom koji je neposredna posledica oružanog sukoba, neprijateljstva, građanskog rata ili ustanka.

(b) Osim ukoliko zakonodavstvom države u kojoj se nalazi postrojenje nije drukčije predviđeno, korisnik nije odgovoran za nuklearnu štetu

prouzrokovanu nuklearnim udesom koji je neposredna posledica teške elementarne nesreće.

4. Kad su nuklearna i nenuklearna šteta prouzrokovane nuklearnim udesom ili nuklearnim udesom zajedno s jednim ili više drugih događaja, takva druga šteta se za svrhe ove konvencije, u obimu ukome se ne može razumno odvojiti od nuklearne štete, smatra nuklearnom štetom prouzrokovanom tim nuklearnim udesom. Međutim, kad je šteta prouzrokovana zajedničkim nuklearnim udesom shodno ovoj konvenciji i emisijom jonizujućeg zračenja koje nije predviđeno Konvencijom, nijedna odredba ove konvencije ne ograničava niti na drugi način utiče na odgovornost, ni prema licu koje je pretrpelo nuklearnu štetu, ni u pogledu regresnih zahteva, ni zahteva za doprinos lica koje bi moglo biti smatrano ugovornim u vezi s takvom emisijom jonizujućeg zračenja.

5. Korisnik ne snosi odgovornost u smislu ove konvencije za nuklearnu štetu pričinjenu:

(a) samom nuklearnom postrojenju ili imovini koja se nalazi na prostoru tog postrojenja i koja se upotrebljava ili će biti upotrebljena u vezi s tim postrojenjem,

(b) prevoznom sredstvu na kome se nalazio odnosni nuklearni materijal u trenutku nuklearnog udesa.

6. Svaka država u kojoj se nalazi postrojenje može predvideti u svom zakonodavstvu da se tačka (b) stava 5. ovog člana ne primenjuje, pod uslovom da odgovornost korisnika u vezi s nuklearnom štetom, koja nije nuklearna šteta pričinjena prevoznom sredstvom, ni u kom slučaju ne bude manja od 5 miliona SAD dolara za svaki nuklearni udes.

7. Nijedna odredba ove konvencije ne utiče na:

(a) odgovornost pojedinca za nuklearnu štetu za koju korisnik u skladu sa stavom 3. ili 5. ovog člana nije odgovoran u smislu ove konvencije, ukoliko je taj pojedinac prouzrokovao štetu preduzimanjem ili propustom da preduzme neku radnju u nameri da prouzrokuje štetu,

(b) odgovornost korisnika van ove konvencije za nuklearnu štetu za koju on, shodno tački (b) stava 5. ovog člana, nije odgovoran u smislu ove konvencije.

Član V

1. Država u kojoj se nalazi postrojenje može ograničiti odgovornost korisnika, ali ne na iznos manji od 5 miliona SAD dolara za svaki nuklearni udes.

2. Ograničenje odgovornosti koje se može odrediti u skladu s ovim članom ne obuhvata kamate ili troškove koje dosudi sud u sporovima o naknadi nuklearne štete.

3. SAD dolar koji se pominje u ovoj konvenciji je obračunska jedinica koja odgovara vrednosti dolara SAD u zlatu na dan 29. aprila 1963. godine, tj. 35 SAD dolara za jednu Troy-uncu čistog zlata.

4. Iznos koji se navodi u članu IV stav 6. ove konvencije i u stavu 1. ovog člana može se preračunati u okruglim ciframa u nacionalnoj valuti.

Član VI

1. Pravo na naknadu štete po ovoj konvenciji prestaje ako se ne podnese tužba u roku od deset godina od dana kad se dogodio nuklearni udes. Međutim, ako je shodno zakonodavstvu države u kojoj se nalazi postrojenje odgovornost korisnika pokrivena osiguranjem ili drugom finansijskom garancijom ili državnim sredstvima za period preko deset godina, zakonima koje primenjuje nadležni sud može se predvideti da pravo na naknadu od korisnika prestane po isteku roka koji može biti duži od deset godina, ali ne može biti duži od perioda za koji je ta odgovornost pokrivena na osnovu zakona države u kojoj se nalazi postrojenje. Takvo produženje prekluzivnog roka ni ukom slučaju ne utiče na pravo na naknadu prema ovoj konvenciji bilo kog lica koje pre isteka pomenutog perioda od deset godina podnese tužbu protiv korisnika zbog gubitka života ili telesnog oštećenja.

2. Kad je nuklearna šteta prouzrokovana nuklearnim udesom u vezi s nuklearnim materijalom koji je u vreme nuklearnog udesa bio ukraden, izgubljen, bačen s broda ili napušten, rok predviđen u stavu 1. ovog člana računa se od dana nuklearnog udesa, ali taj rok ni u kom slučaju ne može biti duži od 20 godina, računajući od dana krađe, gubitka, bacanja s broda ili napuštanja.

3. Zakonima koje primenjuje nadležni sud može se utvrditi prekluzivni rok ili rok zastarevanja koji ne može biti kraći od tri godine, računajući od dana kad je lice koje je pretrpelo nuklearnu štetu saznalo ili je razumno trebalo da sazna za tu štetu i za korisnika koji je za nju odgovoran, pod uslovom da rokovi utvrđeni u st. 1. i 2. ovog člana ne budu prekoračeni.

4. Ako zakonima koje primenjuje nadležni sud nije drukčije predviđeno, svako lice koje tvrdi da je pretrpelo nuklearnu štetu i koje je podnelo tužbu za naknadu u roku koji se primenjuje u skladu s ovim članom, može dopuniti svoj zahtev uzimanjem u obzir svako povećanje štete, čak i posle isteka tog roka, sve do donošenja konačne presude.

5. U slučaju kad se mora odrediti nadležnost suda u skladu sa članom XI stav 3. tačka (b) ove konvencije i kad je u roku predviđenom u ovom članu podnet zahtev bilo kojoj strani ugovornici ovlašćenoj da o tome odluči, i ukoliko je vreme koje je preostalo posle donošenja takve odluke kraće od šest meseci, rok za podnošenje tužbe biće šest meseci, računajući od dana donošenja takve odluke.

Član VII

1. Korisnik je obavezan da održava osiguranje ili drugu finansijsku garanciju za pokriće svoje odgovornosti za nuklearnu štetu u iznosu, vrsti i pod

uslovima koje odredi država u kojoj se nalazi postrojenje. Država u kojoj se nalazi postrojenje obezbeđuje isplate po zahtevima za naknadu nuklearne štete koji su dosuđeni protiv korisnika, stavljanjem potrebnih sredstava na raspolaganje u onoj meri u kojoj su osiguranje ili druga finansijska garancija nedovoljni za podmirenje takvih zahteva ali pod uslovom da te isplate ne pređu eventualnu granicu utvrđenu shodno članu V ove konvencije.

2. Strane ugovornice ili pojedine njihove političke jedinice, kao što su države ili republike nisu obavezne da shodno stavu 1. ovog člana održavaju osiguranja ili druge finansijske garancije za pokriće svoje odgovornosti kao korisnika.

3. Sredstva koja potiču od osiguranja, druge finansijske garancije ili koja obezbedi država u kojoj se nalazi postrojenje, u skladu sa stavom 1. ovog člana, namenjena su isključivo za naknadu shodno ovoj konvenciji.

4. Osiguravač ili drugi finansijski garant ne može obustaviti ili otkazati osiguranje ili drugu finansijsku garanciju predviđenu u stavu 1. ovog člana bez pismenog obaveštenja nadležnom javnom organu najmanje dva meseca unapred, ili, ukoliko se takvo osiguranje ili druga finansijska garancija odnose na prevoz nuklearnog materijala, ne može to učiniti u toku prevoza.

Član VIII

Ukoliko odredbama ove konvencije nije drukčije predviđeno, vrsta, oblik i obim naknade, kao i njena pravična raspodela, regulišu se zakonima koje primenjuje nadležni sud.

Član IX

1. Ukoliko se propisima o nacionalnom ili javnom zdravstvenom osiguranju, socijalnom osiguranju, socijalnoj zaštiti, osiguranju za slučaj nesreće na radu ili profesionalne bolesti predviđa i naknada za nuklearne štete, prava korisnika tih sistema na naknadu na osnovu ove konvencije, kao i prava na regresni zahtev korisniku nuklearnog postrojenja predviđena na osnovu tih sistema, određuju se prema zakonima države ugovornice ili prema propisima međuvladine organizacije, koje su ustanovile takve sisteme, ukoliko odredbama ove konvencije nije drukčije predviđeno.

2. (a) Ako lice koje je državljanin države ugovornice i koje nije korisnik plati naknadu za nuklearnu štetu u skladu s nekom međunarodnom konvencijom ili sa zakonima države koja nije strana ugovornica ove konvencije, to lice, putem subrogacije, stiče prava kojima bi se na osnovu ove konvencije koristilo oštećeno lice do visine plaćenog iznosa. Međutim, nijedno lice ne može na taj način steći bilo kakvo pravo u onim slučajevima i u onoj meri u kojima korisnik ima protiv tog lica pravo na regresni zahtev na osnovu ove konvencije.

(b) Nijedna odredba ove konvencije ne sprečava korisnika koji je platio naknadu za nuklearnu štetu iz sredstava koja nisu sredstva predviđena u članu VII stav 1. ove konvencije, da od lica koje je pružilo finansijsku garanciju u skladu s tim stavom ili od države u kojoj se nalazi postrojenje traži iznos do visine iznosa koji je platio, a koji bi oštećeno lice na taj način dobilo na osnovu ove konvencije.

Član X

Korisnik ima pravo na regresni zahtev samo:

(a) ako je to izričito predviđeno u pismenom ugovoru,

(b) ako je nuklearni udes posledica preduzimanja ili propusta da se preduzme radnja, s namerom da se pričini šteta u odnosu na pojedinca koji je namerno preduzeo takvu radnju ili propustio da je preduzme.

Član XI

1. Ukoliko u ovom članu nije drukčije predviđeno, za tužbe podnete na osnovu člana II ove konvencije nadležni su isključivo sudovi strane ugovornice na čijoj teritoriji je došlo do nuklearnog udesa.

2. U slučajevima kad do nuklearnog udesa dođe van teritorije bilo koje strane ugovornice ili kad se mesto nuklearnog udesa ne može sa sigurnošću odrediti, nadležni su sudovi države u kojoj se nalazi postrojenje odgovornog korisnika.

3. Ukoliko bi na osnovu st. 1. i 2. ovog člana bili nadležni sudovi više od jedne strane ugovornice, nadležni su:

(a) ako je do nuklearnog udesa došlo delimično van teritorije bilo koje strane ugovornice, a delimično na teritoriji jedne strane ugovornice, sudovi ove poslednje,

(b) u svakom drugom slučaju, sudovi one strane ugovornice čiji bi sudovi bili nadležni u skladu sa stavom 1. ili 2. ovog člana.

Član XII

1. Konačna presuda koju je doneo sud nadležan na osnovu člana XI ove konvencije priznaje se na teritoriji bilo koje druge strane ugovornice, osim u slučaju:

(a) kad je presuda dobijena prevarom,

(b) kad stranka protiv koje je presuda izrečena nije imala odgovarajuću mogućnost da iznese svoje argumente,

(c) kad je presuda u suprotnosti s javnim poretom strane ugovornice na čijoj teritoriji se traži njeno priznanje ili nije u skladu sa osnovnim načelima pravde.

2. Konačna presuda koja je priznata i čije izvršenje je zatraženo u skladu sa formalnostima predviđenim zakonima strane ugovornice u kojoj je traženo izvršenje, smatra se izvršnom kao da se radi o presudi suda te strane ugovornice.

3. Suština spora o kome je doneta presuda ne može biti predmet novog postupka.

Član XIII

Ova konvencija i nacionalno zakonodavstvo koje se primenjuje u skladu s njenim odredbama primenjuju se bez diskriminacije u pogledu državljanstva, prebivališta ili boravišta.

Član XIV

U slučaju kad se u skladu sa ovom konvencijom podnese tužba sudu nadležnom shodno članu XI ove konvencije, niko se ne može pozivati na imunitet od suđenja koji je predviđen u nacionalnom zakonodavstvu ili međunarodnom pravu, osim u pogledu mera izvršenja.

Član XV

Strane ugovornice preduzimaju potrebne mere kako bi obezbedile da naknada za nuklearnu štetu, kao i kamata i troškovi koje je sud u vezi s tim dosudio, zatim premije za osiguranje i reosiguranje, sredstva koja potiču od osiguranja, reosiguranja ili druge finansijske garancije, kao i sredstva koja stavi na raspolaganje država u kojoj se nalazi postrojenje, u skladu sa ovom konvencijom, budu slobodno konvertirani u valutu strane ugovornice na čijoj teritoriji je pretrpljena šteta, strane ugovornice na čijoj teritoriji tužilac ima prebivalište, a u pogledu premija za osiguranje i reosiguranje i plaćanja, u valute određene u ugovoru o osiguranju ili reosiguranju.

Član XVI

Nijedno lice nema pravo da na osnovu ove konvencije traži naknadu u obimu u kome je dobilo naknadu za istu nuklearnu štetu na osnovu druge međunarodne konvencije o građanskoj odgovornosti u oblasti nuklearne energije.

Član XVII

Ova konvencija ne utiče na primenu međunarodnih sporazuma ili međunarodnih konvencija o građanskoj odgovornosti u oblasti nuklearne energije, koji su na snazi ili su otvoreni za potpisivanje, ratifikaciju ili pristupanje na dan kad je ova konvencija otvorena za potpisivanje, kad su u pitanju strane ugovornice tih sporazuma ili konvencija.

Član XVIII

Ova konvencija ne može se tumačiti tako da utiče na prava koja bi neka strana ugovornica mogla imati u skladu sa opštim pravilima međunarodnog javnog prava u vezi s nuklearnom štetom.

Član XIX

1. Ako strana ugovornica zaključi sporazum u skladu sa članom XI stav 3. tačka (b) ove konvencije, ona bez odlaganja dostavlja primerak takvog sporazuma Generalnom direktoru Međunarodne agencije za atomsku energiju radi obaveštavanja i dostavljanja ostalim stranama ugovornicama.

2. Strane ugovornice dostavljaju Generalnom direktoru primerke svojih zakona i propisa u vezi s pitanjima kojima se bavi ova konvencija radi obaveštavanja i dostavljanja ostalim stranama ugovornicama.

Član XX

Bez obzira na prestanak primene ove konvencije u odnosu na neku stranu ugovornicu, bilo da je do prestanka došlo u skladu sa članom XXV ili zbog otkazivanja kao što je predviđeno u članu XXVI ove konvencije, odredbe ove konvencije i dalje se primenjuju na nuklearnu štetu prouzrokovanu nuklearnim udesom koji se dogodio pre datuma prestanka primene.

Član XXI

Konvencija je otvorena za potpisivanje državama predstavljanim na Međunarodnoj konferenciji o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete, koja je održana u Beču od 29. aprila do 19. maja 1963. godine.

Član XXII

Ova konvencija podleži ratifikaciji, a ratifikacioni instrumenti deponuju se kod Generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju.

Član XXIII

Konvencija stupa na snagu tri meseca posle deponovanja petog ratifikacionog instrumenta, a za svaku državu koja je ratifikuje kasnije Konvencija stupa na snagu tri meseca od dana deponovanja ratifikacionog instrumenta.

Član XXIV

Konvenciji mogu pristupiti:

1. Sve države članice Ujedinjenih nacija, specijalizovanih ustanova OUN ili Međunarodne agencije za atomsku energiju, koje nisu bile predstavljene na Međunarodnoj konferenciji o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete održanoj u Beču od 29. aprila do 19. maja 1963. godine.
2. Instrumenti o pristupanju deponuju se kod Generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju.
3. Za državu koja pristupi ovoj konvenciji, Konvencija stupa na snagu tri meseca od dana deponovanja instrumenta o pristupanju, ali ne pre dana stupanja Konvencije na snagu kako je predviđeno u članu XXIII ove konvencije.

Član XXV

1. Ova konvencija ostaje na snazi deset godina računajući od dana stupanja na snagu. Svaka strana ugovornica može, najkasnije 12 meseci pre isteka tog roka, obavestiti Generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju da za nju prestaje primena ove konvencije na kraju pomenutog perioda od deset godina.

2. Primena ove konvencije se posle isteka perioda od deset godina produžava za još pet godina za one strane ugovornice za koje nije prestala njena primena u skladu sa stavom 1. ovog člana, a posle toga ostaje na snazi u sledećim periodima od pet godina za one strane ugovornice koje nisu obavestile Generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju, najkasnije 12 meseci pre isteka jednog od tih perioda, da za njih prestaje primena Konvencije krajem jednog od tih perioda.

Član XXVI

1. Generalni direktor Međunarodne agencije za atomsku energiju, u ma koje vreme posle isteka perioda od pet godina od stupanja ove konvencije na snagu, saziva konferenciju radi razmatranja revizije ove konvencije ako jedna trećina strana ugovornica izrazi takvu želju.
2. Svaka strana ugovornica može otkazati ovu konvenciju obaveštenjem upućenim Generalnom direktoru Međunarodne agencije za atomsku energiju, u roku od 12 meseci posle prve konferencije o reviziji održane u skladu sa stavom 1. ovog člana.
3. Otkaz stupa na snagu posle isteka jedne godine od dana kada je Generalni direktor Međunarodne agencije za atomsku energiju primio takvo obaveštenje.

Član XXVII

Generalni direktor Međunarodne agencije za atomsku energiju obaveštava države koje su bile pozvane na Međunarodnu konferenciju o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete održanu u Beču od 29. aprila do 19. maja 1963. godine i države koje su pristupile ovoj konvenciji o:

- (a) potpisivanju, deponovanju instrumenata o ratifikaciji i pristupanju u skladu sa čl. XXI, XXII i XXIV ove konvencije,
- (b) datumu stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa članom XXIII ove konvencije,
- (c) obaveštenjima o prestanku primene i otkazivanju, primljenim u skladu sa čl. XXV i XXVI ove konvencije,
- (d) predlozima za sazivanje konferencije o reviziji u skladu sa članom XXVI ove konvencije.

Član XXVIII

Ovu konvenciju registruje Generalni direktor Međunarodne agencije za atomsku energiju u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija.

Član XXIX

Original ove konvencije čiji su tekstovi na engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku jednako verodostojni, deponuje se kod Generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju, koji izdaje overene primerke.

Sačinjeno u Beču 21. maja 1963. godine.

ČLAN 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".